

”Det skulle kännas som ett svek att lämna Hammarby”

FOTBOLL

Det var med en obehaglig känsla av déjà vu Hammarbys landslagsforward Salina Olsson upplevde månadskiftet november-december. Ett efter ett kom beskederna om att viktiga spelare i laget skulle lämna klubben: Elin Ekblom som gjort A-landslagsdebut under säsongen gick till Djurgården/Ålvsjö, U21-spelaren Linda Lekander likaså. Lisa Ek som också tillhörde U21-landslaget försvann till Kopparbergs/Göteborg och flicklandslagsspelaren Hodan Siid-Ahmed bestämde sig för att återvända till AIK.

Salina Olsson har upplevt ett rännande Hammarbylag förr. Inför säsongen 2001 försvann stora delar av truppen och Salina var en av få spelare med kontrakt. Den gången var det länge osäkert om klubben skulle få ihop ett lag och som landslagsspelare ville hon inte hamna i samma situation igen. Även Salina började i december se sig om efter andra möjligheter.

- Efter 2001 har jag bara skrivit ettårskontrakt. Jag är 26 år och vill ta ett kliv till i utvecklingen, och även om jag hela tiden tänkt att spela min sista match i Hammarby kanske jag skulle bli tvungen att lämna klubben. Samtidigt skulle det kännas som ett svek att lämna Hammarby.

Salina pratade med flera klubbar och i slutändan stod det mellan satsande Linköping och Hammarby. AIK med förre Hammarbytränaren Christer Söderberg visade också intresse. Lösningen för Salina blev att Hammarby Damfotboll ordnade jobb på klubbens kansli. Åtminstone fram

till EM i juni har hon den halvtidstjänst på kansliet som en annan Bajenspelare, Annelie Norén, tidigare suttit på.

- Jobbet går bra att kombinera med träningen. Jag har utbildat mig till lärare och det är det jag vill arbeta med i framtiden men det är svårt att hitta en halvtidstjänst som passar med fotbollen. Det här är väldigt bra för mig i fotbollssatsningen. Nu har jag nära till Kanalplan och kan köra egna träningspass, som forward kan jag gå ut och nöta målskytte.

Till saken hör att Hammarby är klubben där Salina vill spela. Uppväxt i Trångsund kläddes hon tidigt i grönvita kläder av sina föräldrar och som fotbollsspelare sökte hon sig till Bajen redan som tioåring.

- Jag tycker om Söder och inramningen kring Kanalplan, folket som kommer och tittar på matcherna. Hjorthagens IP där jag spelade med Djurgården var också trevligt men hade inte alls samma känsla. Jag har alltid varit hammarbyare och har sett många av herrlagets matcher på Söderstadion, även om det blivit färre på senaste åren då jag inte haft lika mycket tid. Det har blivit ganska dyrt också.

Vilken status tycker du att damfotbollen har i Hammarbyfamiljen?

- Det är lite tråkigt och synd att fotbollen är uppdelad i två olika föreningar. Vi skulle kunna hjälpa varandra mer, ett tag hade vi likadana matchtröjor och samma sponsorer. Damfotbollen över huvud taget har fått högre status, till exempel kommer unga killar och vill ha autografer av mig och så var det inte för några år sedan.

I Hammarby delar Salina Olsson lagkaptensjobbet med Annelie Norén. Med 48 landskamper är Salina något av en frontfigur i föreningen, och tränaren En Perlskog tror mycket på henne efter förra årets mindre lyckade säsong då hon drogs med både skador och magsjukdom.

- Salina är en hårding med bra avslut. Hon vill bli bättre hela tiden och är oerhört noga med träningarna. Jag hoppas att hon får revansch från förra säsongen som förstördes av skador, säger Perlskog.

När det gäller landslaget har Salinas roll varit en annan. I konkurrensen med Victoria Svensson och Hanna Ljungberg har Hammarbyspelaren helt enkelt inte räckt till. Salina får speltid i många träningslandskamper men har matchats väldigt sparsamt i de stora mästerskapen. Under USA-VM 2003 blev det noll spelminuter och i Aten-OS förra året fick hon göra två sena in hopp.

- I VM kände jag mig absolut delaktig fast jag inte fick spela. Vickan och Hanna Ljungberg är världsspelare och de var i form. Och när de satte in Josefine Öqvist blev det lyckat. Vid OS kände jag mer att jag borde ha konkurrerat. Då var det många som inte var på topp.

Känner du att du är med i truppen för att du är bra på att hantera bänkkrollen eller är du nära spel?

- Som yngre var jag mer nervös. Nu känner jag definitivt att jag är rutinerad och vet att jag kan när jag får chansen. Jag var med vid försäsongsturneringarna i Kina och i Portugal och ordinarie i första tävlingslandskampen mot Schweiz, säger Salina. Det

FORTS. PÅ SID 8

FORTS. FRÅN SID 7

går inte att vara nöjd med att sitta på bänken men man kan inte heller att ha med spelare som surar.

Landslagets förbundskapten Marika Domanski Lyfors bekräftar att Salina är en spelare som kan hantera att ingå i en landslagstrupp i sex veckor utan att få speltid.

- Harmoni i gruppen är något som vägs in vid uttagningen. Men jag tycker också att hon är en de bästa forwardarna i landet, hittar hon till nivån hon höll i februari 2004 när vi mötte Kanada och Kina - och det tror jag hon gör - då är hon väl så bra som Hanna och Victoria. Jag gillar hennes spelartyp, hon utstrålar pondus på planen, säger Domanski Lyfors.

När bra spelare i omgivningen söker sig till klubbar med hårdare konkurrens och därmed tuffare träningar har Salina Olsson valt att stanna i ett Hammarby som rimligen tappat slagkraft. Det skulle kunna vara till nackdel med tanke på landslagsambitionererna men förbundskapten tycker inte att det behövs bli så.

- Jag tror att man ska ligga nära sin egen känsla och spela där man själv känner, det kan också vara positivt att få ta ett större ansvar i ett lag. Salina är målinriktad och har med tiden utvecklat fokuseringen, säger Domanski Lyfors.

Inför förra säsongen hade Bajen en allsvensk fjärdeplats att försvara och det uttalade målet var att sikta uppåt. Resultatet blev en liten tillbakagång, en slutlig femteplats. Den här säsongen hoppas Salina att laget ska ligga kvar på den här nivån men konstaterar också att det blir tufft.

- Vi har inte lika bra trupp men jag tror att vi kan växa av att vi vill upp igen utan att ha krav på oss. De som inte tidigare spelat i Allsvenskan måste ta ett kliv till i sin utveckling och vi som varit med förr kan förhoppningsvis hjälpa dem på vägen.

Vad är det som gör dig till ett lagkaptensämne?

- Jag kan inte säga att jag som ung var ett kaptenslöfte men man växer in i rollen. Jag tycker om att prata fotboll, diskutera situationer. Jag har spelat i olika lag och provat alla spelsystem. Det jag saknar är det som Annelie Norén kan göra; att ryta till. Jag är snarare den som försöker lyfta fram det positiva. Därför är det bra att vi har turats om med lagkaptensjobbet, i praktiken har det fungerat så att hon är kapten i försvaret och jag längre upp på planen. Samtidigt skulle jag vilja att ha mer skäll själv - jag har sagt till Perlskog att han ska kräva mer. Inför intervjun med Salina talade jag med

FAKTA: SALINA OLSSON

Född 1978

Familj: bor med Andreas i Stora Mossen

Spelarkarriär:
Trångsunds FF som sexåring (tre säsonger)
Rönninge SK (en säsong)
Hammarby 1988-94
Djurgården 1995-99
Hammarby 2000-

flera av dem som haft med henne att göra. Bilden var ganska entydig: både som människa och spelare är Bajens för närvarande mesta landslagsspelare (vi talar fotboll) omtyckt. "Bra i spelet som helhet", "tuff, får med sig bollen när hon går in i situationerna", "ovärderlig i Hammarby", "drar med sig folk" är några omdömen om fotbollsspelaren Salina. Nuvarande tränaren En Perlskog tyckte dock att Salina främst är

"Jag kan inte säga att jag som ung var ett kaptenslöfte men man växer in i rollen"

en straffområdespelare som är bra när laget för matcher och trycker på - men inte kontringsspelaren som vänder matcherna där laget är tillbakapressat.

- Nog tycker jag att jag är med och vänder matcher, men det är sant att jag inte är den supersnabba forwarden, inte någon Josefine Öqvist. Mer spelaren som tänker fotboll än som bara springer. Kanske den som spelar fram den avgörande bollen vid kontring, kommenterar Salina.

Som vanligt har Hammarby gjort bra ifrån sig i vinterns inomhusturneringar. När laget vann nyblivna allsvenskarna Qbik:s årliga statusturnering i januari innebar det femte raka turneringssegern. För Hammarby har inomhusspelet blivit en extra intäktskälla, de fem turneringarna har inbringat 75 000 kronor.

- Jag är ingen supertekniker men gillar ändå inomhusspelet. Och jag tror det är bra, man lär känna varandra som spelare och konditionsmässigt ger det otroligt mycket, säger Salina.

Satsningen på fotboll tar mycket tid, särskilt för spelare på landslagsnivå. I

Hammarby kör Salina fem träningspass i veckan och kompletterar med ytterligare två som fotbollsforbundet stöder. Dessutom kör hon egna pass. Samtidigt med fotbollen har hon gått lärarhögskolan och är nu redo att ta jobb på låg- eller mellanstadienivå.

Finns det något du känner att du gått miste om?

- Det enda är att jag ibland undrar om jag inte skulle ha pluggat utomlands och spelat fotboll samtidigt, i USA till exempel. Jag har försakat lite vänner men de jag har kvar är de riktigt goda vännerna, som förstår vad jag håller på med. De flesta kommer från fotbollen, man kommer varandra nära när man delar rum på läger och landslagstjejerna Anna Sjöström, Hanna Marklund och Anna-Maria Eriksson har på den vägen blivit goda vänner till mig. Men när jag gick på lärarhögskolan var det tråkigt att aldrig kunna vara med när de gjorde något på kvällstid.

Hur ser framtiden ut?

- Det är så otroligt turbulent i damfotbollen och jag känner att fotbollen måste vara rolig, därför skriver jag bara på för ett år i taget. Efter spelarkarriären vill jag nog inte ägna mig åt fotboll, jag vill bli låg- eller mellanstadie lärare och är jättesugen på att skaffa familj. Som tur är har jag en syrra med tre barn som bor i samma hus.

Och den kommande säsongen?

- För mig var förra säsongen psykiskt tuff. Det var inte lika kul längre efter att året innan ha spelat alla matcher, då var jag inte ens avstängd. Jag kände att jag var på gång men så kom magproblemen med två akuta läkarbesök, ledbandsskadan och en bristning som inte ville ge med sig. Nu är jag i stället mer sugen än vanligt, det ska bli jättekul i år och under vintern har det känts bra i laget. Det finns en trygghet, vi vet att vi är bra.

MAGNUS HAGSTRÖM